

כמי שנולדה במחצית הראשונה של המאה שעברה, המחשב לא היווה ישות שאליה הייתי רגילה מימי ילדותי. נהפוך הוא: לאורך שנים, מכונת הכתיבה הייתה עבורי סמל הקדמה ו"נייר קופי" – הברירה הטבעית לשכפולי מסמכים.

היום, הרצאותי מתלוות במצגות – פרי יצירתי, האינטרנט הוא המקור הבלתי מעורער עבורי לחיפוש נתונים: החל מכתובת של אינסטלאטור שכונתי ועד מציאת הביבליוגרפיה המתקדמת והממצה ביותר בנושאים מקצועיים. כמו כן, בנסיעותיי, אני משוחחת עם ילדי ועם נכדיי דרך תוכנת תקשורת שמאפשרת לי לצפות ולדבר עם אהוביי במחיר אפסי... ובכלל – לא זזה בלי המחשב הנייד שלי. למהפך הדרמטי הזה בחיי יש שם: תמיר.

בתחילת התהליך, תמיר בסין הפך למגשר שביני לבין אותה קופסה שנראתה לי אז מאיימת ובלתי מובנת לחלוטין. בסבלנות אין קץ, באופטימיות ובנועם מדבקים, תמיר הוביל אותי בהדרגה ובחוכמה אל "הארץ המובטחת": ההבנה ואף הידידות עם המחשב. תמיר ידע לקרוא את צרכיי בתחום ועבד אתי להשגת המטרה: שליטה על שימושים ויישומים שישרתו אותי בתפקודי המקצועי ובחיי הפרטיים. כינתי לשיעורים עם תמיר: "שעות הקייטנה" וזאת בגלל שהלמידה נעשתה (וכך מתבצעת עד היום) באווירה נעימה, לעתים משעשעת, בה אין לחצים וגם לא בושה מול בורותי או קצבי האיטי בקליטת המידע החדש.

ככל שהתקדמתי בהיעזרות במחשב, הפכתי לעצמאית יותר ובאופן הדרגתי, הזדקקתי פחות לסיוע הצמוד של תמיר, שכן הוא העניק לי את הכלים להסתדר בכוחות עצמי. עם זאת, על מנת להדביק את קצב ההמצאות החדשות בתחום, וכדי לפתור בעיות שנוצרות במהלך העבודה השוטפת – לא אחת אני מבקשת מתמיר "סדרת רענון והתחדשות", בה אני נחשפת לביצועים חדשים ומוצאת פתרונות שעליהם אפילו לא חלמתי. תמיר נענה לבקשותיי באדיבות מופלאה, בידע מקצועי ובחוכמת חיים עמוקה. אני מאושרת שהוא תמיד לעזרתי וכשברצוני להעניק מתנה לאחד מידידי, אני ממליצה לו להעשיר את עצמו בעזרת המורה תמיר.

מרתה לכסן